

A

296
—
—
IV.
—

7

XVI. századbeli énekstílus

Tördike

Debreceeni nyomás

Szegedi Gergely: Énekstílus
Debreceen

Kolozsvár, Egetemi utca

613.47

ERD. MUSEUM

REGI MAGYAR KÖNYVTÁR

L. Hung. P. 10. 5. szám

XVII. századbeli 'cukorhágy'
Lőcséke.

Debreceni nyomás.

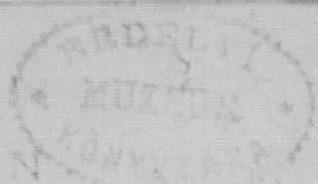
4 levél.

[Rendeltetés nyomatra.]

F. L.

Szegedi Gergely: Cukorhágy.

Debrecen.

159

SZENTEGYHAZBAN

hogy immar ezac leddözik, iduöllegünkre bizony ige
ezik, büginkrol többé nem emlekezik.

kezdt
1569
183 l.

Legitfeget edgvon ett hogy kihelsük oltorat hogy
jora magyarazh-llac, kegyelegt kerük mi hogy hibe
sue, ez vilagon eltig it fogalhalluc.

Ez igekben Istennek oltoradac oka vagy on mindc
niomorufagnac, kegyelmelsege minen tezik ottunk
nak kiert diczoleg legyen bent fianak.

kezdt
1569
183 l.

HALÓF IEMETESROL.

Emlekezünk mi keressük ernepec, hogy meg hally
unk kettünkben beküenek vy eletre viláflunk hitan
kben kermulafit variuk mi lelkünknek.

Az fent iras vigáftal bennunket ne gyotónuc pan
tlen tehetet ne siralluc vgy az hatottakat, mint po
g mos reger az Poganokat.

Leggyuc lesult etetunc hogy megholt fel tamador
gy mint meg monit volt az olt eppen, az bunnec ki
meg holt, vy etete Christusfal ez fel köit.

Mint Adamban minniaian meg holtunc az Christu
sban vgyan meg eledunc, mert az Christus elso fel ta
madalunc, ut tanna miis fel tamadunk.

Christus le fal magas menniorbagbol, bent Attrian
paransolattibol, mint mennieriofogoc az egból, di
czirtetic Anyalok faufabol.

Kic Christusban hit által miugodnac leg előbör azoc
fel tamadnac, eleiben vitetunc Vtunknac, miis fel
mihelt el ragatatunc.

Handwritten notes at the bottom of the page, including the word "nem" and some illegible text.

denben engedhessünk, es benned bizhassunk

Mert mi'zac ta' tuled iuggunk, azert csak teneke kóniörgünk, hogy életünkben legy mi velünk, es c te tuled vifeltessünk, el ne teueleggiünk.

Adgy igaz fejedelmeket, es keresztien bölcz tanítókat, kik hűdellek akaratomat, es hozzánk való nagy ke duedet irgalmassagodat.

Iduöz legy fent lelek Isten, ki attia fiúval vagy egy Isten, egyetemben egy dicziretben, egy akaratban es fentlegben, es egy diczölegben.

Iduöz legy aruaknak attia, özuegyeknek kegyes bi raia, teuelgöknek igazgatoia, somoru fiueknek bizta toia, es vigasztaloia.

Batoricz minket, hitünkben, agy fereteket mi'fiuun kben; tarcz meg mind végiglen ezekben, hogy halalun knac ideieben, ne elsünk ketlegben.

De mehelünk az életre, hol attia Istennek felsege, es az fiuac diczölege diczertetik veled egyetemben örö ckön öröcke.

AZ IGAZ HITNEK FORMAIA.

AZ ki akar iduözülni életet kel iobbítani, az fent nitet meg tanulni es gyümöltset meg mutatni.

Ketlegnekül karhozattia, ki életet nem iobbittia, es az hitet meg nem tartia, ha gyümölczet nem mutattia.

Eletek meg iobbitala, fent igednec halgatala, es ü neki meg tartala, fiuünkben meg maradala.

Az ci tanit igaz ditre, es az bodog remenlőgre, es az

Magyar 1509. 171.

Iay azoknac ki' bünnel keresztienec, sem nagy vrac sem papot ki nem vesec sem parafrot sem semmi ber zeteket, kik tisztelgben igazan el nem lepnek.

Fohas'kogyunk mar vagy most csak Istenhez, Chri stus által kerünc mi most hitet, oltalmazza niomorult or'bagunkat, iduösslegre vilelic mi vtunkat.

IDuöz legy öröc Isten, ki vagy foghatatlan felleghben, az menniet nagy diczölegben, angyaloknak nagy örö mökben, es dicziretekben.

Iduöz legy fentleges attiane, ki kegyelen te'nter reank, öröc halakra kik me'ltok valank, hogy vetkező mi első attiank, kitül mind parmazank.

Tuled azert elnem, tel, d... igen feretel, hogy fent hadnak nem em... kit erünk küldel...

Köniorult kerünk... vad er tenünk, hon... teged meg elme... veled elie... es orrendelhe'sünk.

Iduöz legy... Isten, es mi egyeti... valtonk mi életünk... fent attia... eg fohas'kánk, es egy bizodalmuünk.

Ki fent atiadnak engedek erünc, hogy tuled le üüel, az nagy foghatbol el ki mentel, erünk, mert mindent el fenuedel végre megöletel.

Tekints meg edes melle'ru'nc, ne hagy bünnek miat el ves'ünk, hitedet erősicz bennünk, hog neked mi

Magyar 1509. 169. l.
ERDELYI MUZEUM KÖNYVTÁRA

148. Janos... 1419 2. sz. 201

*Magyarul
1869.
nyelven*

mint bizony mi ű benne, reményünk vagyoni nála-
nal többen, az tűz által próbált meg elűnkben.

Sokszor Isten embereket büntetett, tanulagert fokat
ostoroztatott, ki mel ma nac ű azzal példát adot, hog mi
terünk most azért ver tetünk.

Gyűlölte ő mind örökre azokat, az nagy Isten befő
de utalokat, pogánoknak az mi edes hazánkat, azért a
da kezekben országunkat.

Raitunk élet nagy sok nyomorúságoc, bekeféggel
fenu eggyűe ez sok ostort, higgünk mi meg iouendő
tiletet, mikor Isten koronazza az hitet.

Ezt regulta semünkkel im sol lattiuk, az igaznak it
nincz helye sol ... hamis ... im lat
tunk, azért az ... k.

Giőzedel ... zoknak, ez vilagon kik
csak nyomorot ... egyenlegesen az hamis lak
nak, ez ... kottának.

... olna ez minkünk, hogy az Isten
en kegye ... ostoroz csak hogy hozza
hajoll ... nem azért hogy mi tőle el futamiunk.

... merta ... mőnga nagy ferelmeben, ha osto-
rozlak vagy ostor háromban, meg fel ves se en irgal-
mas gomban, re felitlen örök diczölegében.

Ily kerelmet Istennek ha gondolunk, amennyi hol
bizoniaba el hadnok, hitünket egyet ...
nő ... dnossegunk ki legyen ha meg el bernok.

Ű mi reánk mind örökre nem haragfő, asz veled

*L. ...
1869. ...*

161

... anc, Chrűstol azért intet nek, hog mindkor kefece le-

... Azert teljes kefelettel, yariuk Chrűstot igaz igone,
... hog ki mulliunk nagy örömmel, be nichelsűne
bölcs büzeckel.

Senki magar el ne bizza, lelket Istennek aianlia, nag
bizodalommal valia, hogy Chrűstot ez testben lattia.

De nagy diczölegesen, ha neknet az itleten, hog
felt madnac ez testben, le fuec az örök életben.

Ezen testben fel tamadunk, ezen kezzel labbal áll űe
Chrűstusnac akkor vduarlunk, regi penteket meg latuc

Semi saratlag testünkben, de mint az nap tenies le be
nel e segunk ot nem leben, de nag gerislagban leben.

Istennek kegyelmes báni, hűeket akkor be hua, örö
... Angval ...

... örökre le bünk, ...
... ki most ki nem lelentünk.

Diczit el attia Isten, se bent haddal, menpiegben,
fent lelekke egyetemben öröcken öröcke ...

... A D E M.
Er te nelsű el az tenet, ...
hogy az itletnek ... fel nem tamadna igazan.

Föld es ez földbol valo ű, föld ex itontag leendő,
de földi ol il meg fel tamad, vrnak kurtit mikor hallia.

Az ű lelke öröcke el es, az mas vilagon Istennek, ki
Szent hának általa, itter bűnből meg valtotta.

Az ű nagy, nianalialaga, intot immar bodoglagra, vi
felte Chrűstus igaiat, az halal immar nem arthat.

11 a 156 l.

Az Vt Christus orőagat aianlia, ſent attianac aſt mi
koron adgya, ellenfeget hogy mind meg birangya,
batalmaſſagat el rontangya.

Kereſtienes mind ſel terkennietec, meg laſſato, hog
ne vetkezzetec, ſent iralra igen ſieſſetec, hogy ne lege
bit kiüöl eſetec.

Ha viſelitet Adamnac abrazattiat, Chriſtusnak is vi
ſeliuc abrazattiat, az teſt es az ver az Iſten orőagat nem
birhatta lemmi vigalſagat.

Fel tamadunc minniſan iteletkor, de nem mind el val
toſtatunc ackor, az Iſtenmel legünc mi mindenkor ez
igekre nezzünc mi mindenkor.

Ez igeket az nagy ſent Pal irta hitetlenec ellen ta
maſtotta, tanulagra mindenec kiatta, kibönekünk ö
römet tamaſta:

Diczirtelſec az atia vriſten, u igec az ſin Vriſten, e
getében ſent lelek Vriſten, ſent harölag egy bizo Vriſte

129edi. 185
Andreas
Deji
VGYAN AZONROL: Cond: al:
ADgy iduölleges ki üöl ſt, vriſten es el nyugou ſt
teſtunc ſent io meg halalt mind holig az igaz vallalt:

Niots it lakozo varalünk, de iduendoket k mahunc
öröc eſeret czae variünk, ez remenſegben ki mulume:

De földön ollian eſetünk, mikent az vrag ki nezzünc
el változik ni eſetünk, koporloban be tünk:

Rothadando teſte eneſte, földel ilmeſ el változik,
telkünk Iſtenben ningfik, mig ez világ el vegezic:

Ene mitne czae ebböl nekünc, nikor vegezic eſe

Önnen magat igerte igecében, hol aſt mondgya ſent David
könyveben, ki engemet minden ſükſegeben, meg halgat
lak te igaz hitedben.

Mert tudgyad en bizon Iſten vagyok, embereknek remenſe
ge vagyok, banködoznak vigataloia vagyok, ſeregek
nek igaz záſloia vagyok.

Ne nezzed te ember bünöſ voltöd csak te nezzed Chriſtus
Ieſudat, es a te ſel tmaſto záſlodat, ki viſeli te neked v
Remenſeget ne variuk ſenkiüöl, hanem csak az egy (rod)at
Ieſus Chriſtusſal, ki meg mentet minket ez bünöktül.

Pokolbeli ördögnek torokatöl.

Iarulliunk mi azért az Chriſtushoz, at a Iſtennek eg etlen eg
ſiahoz, tevelgöknek bizonſos vrahöz, keſergöknek viga
ſtaloiához.

Engelſtelle meg nekünk attiankat, hogy nekünk adgya ſent
malaltiat, ki viſellie m nekünk, es meg niſza
minekünk az kaput.

Diczirtelſek az Atia vriſten, diczirtelſec az ſin vriſten, dicz
irtelſec a ſin lelek Iſten, ſ harömſeg egy bizon ördöc Iſten.

MAZ IDVÖZEK SZÖVEGE.
Minden embernek illik eſt meg tudni, es ſideben
eröſſen eſt vgy hiäni, menni orőagnak ka, it megh
nem nyilni, csak azoknak kik Iſtenben vti, es bizni.

Az hitnekül ſenki nem iduözülhet, mint az vrag
napnekül nem zöldülhet, vte eſt ſenki nem felel
het öröſſagöt Chriſtus kiüöl nem lehet.

Tanuld meg moſt mi legyen, az te hited, iduöllegre
valo bizony vrad, ne könteljed az az öröbolond füzet
kik meg hallak hogy igen keſen köntek.

Tudnod kel hogy Isten egy allattyaban, es hogy ha
rom legyen o femelyeben, atya fiu fent lelec neuczet
ben az mi keppen olualluc az Credobar

Ha nehez nec tetzie elmeretre, ne fellellyed az irast
ved eledben, az meg tanit menyire lepiel ebbe, mert
igazra tanitnac es enekben.

Istennec el vegezet akarattya, senkinec o nem akar
lenni atya, iduoflegat malmodon ki forgattya, az iras
ban hogy nem mint o meg hatta.

A fent iras az vtat meg mutatya, atya Isten az eg
bol ezt kialtva, Christus lely bunoknec boczanattya,
es hogy czac o inoknec aldozattya.

Sokan le nec meg lattyu iteletkor, kie el vel nec
mikeppen k...

*Iszaz edz. 1564.
168 l.*

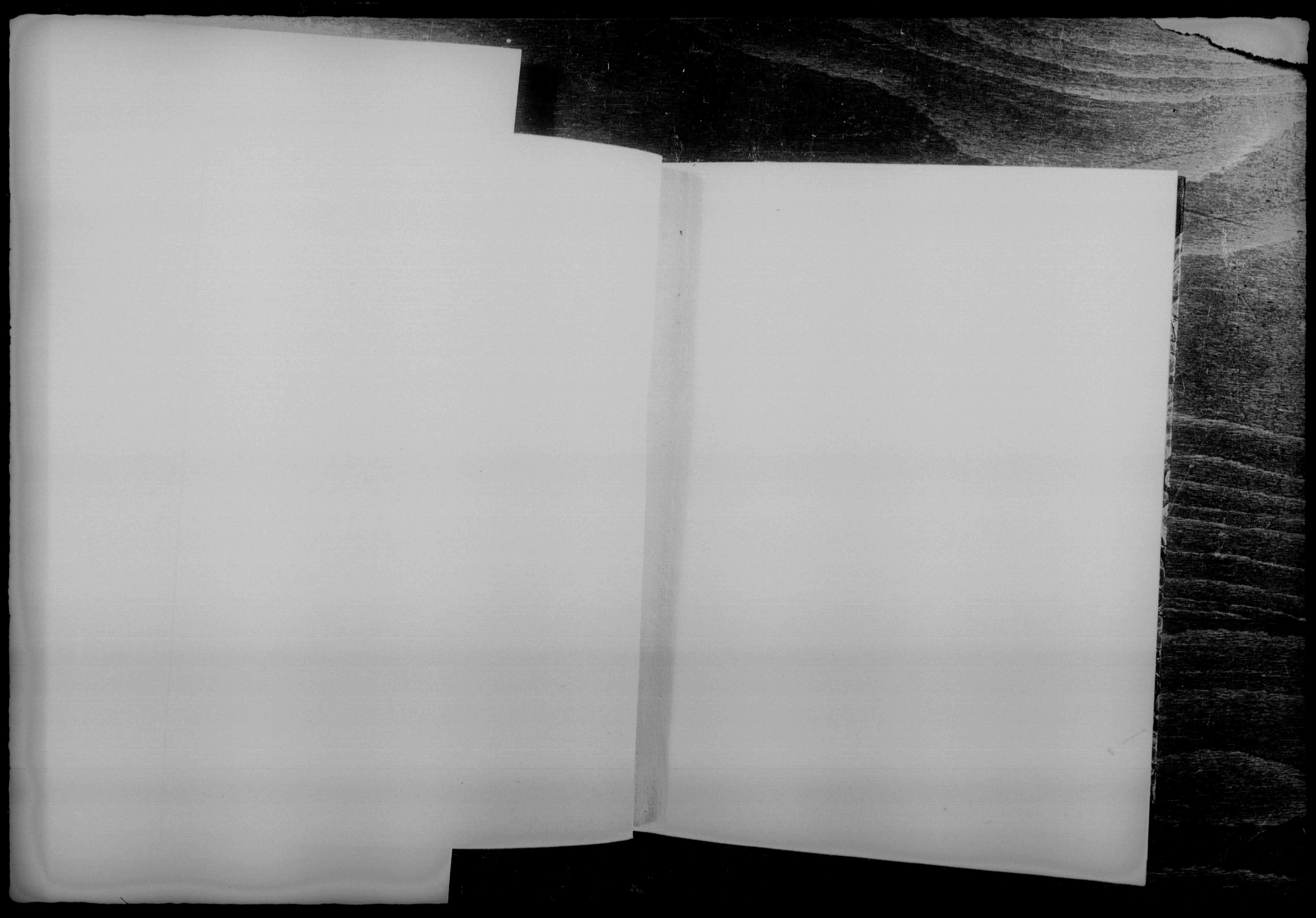
De yodo v...
... buncidobol mikoron ki...
... ront te eskuttel.

det lassid hogy...
... meg ne feyered, imborlagudal mindkor
ki jelentled, es lo fanac gombolzet te feremled.

Venned ember eledben magadot, hadnad el mar
faytalan buncidet, tanulnad az isteni imborlagot, aty
ad fahol valo ferelmedet.

Azt lassid meg czac mit Isten ulled ketuan, az egy hi
ter es igaz feretetet, atyadnal oz valo ferelmedet, mert
czac ez kettó az nagy parantolat.

XVI. századbeli énekeshöngy

Tördike

Debreceni nyomás

Szegedi Gergely: Énekeshöngy

Debrecen

Kolozsvár, Egetemi kottás

613.17

Vége